

In Memoriam

Een enthousiaste en innemende klinisch chemicus in opleiding is helaas veel te vroeg van ons heengegaan. **Bastiaan Bartels** overleed op 18 februari 2014.

In september 2011 kwam Bas in het Sint Lucas Andreas Ziekenhuis om te solliciteren op de vacante opleidingsplaats in de klinische chemie. Tijdens het gesprek werd al

snel duidelijk dat we met een gedreven, enthousiast en innemend persoon te maken hadden.

Open en eerlijk sprak Bas niet alleen over zijn vooropleiding en onderzoek, maar ook over zijn, op dat moment in ruste zijnde, ziekte.

Op grond van zijn capaciteiten en persoonlijkheid is gekozen voor Bas om het klinisch chemisch team te versterken en hem op te leiden tot klinisch chemicus.

In de jaren die volgden heeft Bas indruk gemaakt met de rustige en wijze manier waarop hij omging met zowel de vakinhoudelijke problemen als met de analisten op de werkvloer.

Zijn enthousiasme, humor en positieve instelling werkten zeer aanstekelijk.

Met niet aflatend enthousiasme heeft hij zich op de opleiding gestort en zich er volledig voor ingezet. Hij oriënteerde zich breed in het vakgebied en pakte elk klinisch chemisch onderwerp enthousiast aan. Hij wist dat moeiteloos te combineren met zijn andere interesses: muziek maken, reizen en sport. Verwonderen deed hij een ieder door tussen neus en lippen door op 7 maart 2012 ook nog te promoveren. Over zijn

promotieonderzoek kon hij smeugig vertellen, vooral over de experimenten die de proefpersonen moesten ondergaan.

Toen kwam het bericht over de groei van de tumor. Bas onderging een ingewikkelde operatie. Maar hij liet zich niet uit het veld slaan en al heel snel na de ingreep, sneller dan een ieder voor mogelijk hield, ging hij even enthousiast als ervoor door met zijn opleiding. Helaas was zijn terugkeer van korte duur en kwam kort daarna de tweede tegenslag toen bleek dat de therapie niet was aangeslagen.

Bas was heel open over zijn ziekte en maakte het onderwerp voor zijn omgeving bespreekbaar. Even indrukwekkend was het feit dat hij zijn leven niet door zijn ziekte liet beheersen. Hij was in staat zijn doelen bij te stellen zonder daarbij zijn humor en positiviteit te verliezen. Tot het einde toe bleef hij open staan voor alles wat er om hem heen gebeurde en bleef hij iedereen verrassen. Een voorbeeld hiervan is zijn onverwachte laatste bezoek aan het lab tijdens theetijd. Dit heeft bij iedereen een onvergetelijke indruk achter gelaten.

In een prachtig, mede door hemzelf geregisseerde memorial, nam hij temidden van familie, vrienden, collega's en bekenden op 24 februari afscheid, en wij van hem.

Bas, bedankt voor alles. We zullen de herinnering aan jou bewaren in ons hart. Wij wensen zijn ouders, Piet en Nelly, zijn vriendin Marije en zijn broer en zus veel sterkte toe met dit verlies.

Martine Deckers
Henriët Hendriks
Wim de Kieviet